

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 748/2016
11.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници из породичних односа тужиле мал. А.М. из Н.Б., чији је законски заступник мајка М.Ф. из Н.Б., чији је пуномоћник М.С., адвокат из Б., против туженог Ј.М. из Н.Б., чији је пуномоћник Љ.А., адвокат из Н.С., ради измене одлуке о дечјем издржавању, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 25/16 од 18.01.2016. године, на седници одржаној 11.05.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиле и **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж2 25/16 од 18.01.2016. године, тако што се одбија као неоснована жалба туженог и потврђује пресуда Основног суда у Бечеју П2 114/15 од 18.11.2015. године.

Образложење

Основни суд у Бечеју, пресудом П2 114/15 од 18.11.2015. године, делимично је усвојио тужбени захтев, тако што се мења пресуда Општинског суда у Новом Бечеју П 336/06 од 31.05.2006. године, којом је тужени обавезан да плаћа тужилци, својој кћерки мал. А.М., на име издржавања износ од 100 евра месечно почев од 01.07.2006. године, па се тужени обавезује да почев од 01.05.2014. године па убудуће, док трају законски услови, плаћа на име издржавања тужилци износ од 200 евра месечно, до 10-тог у месецу за текући месец, а у случају доцње са плаћањем, са законском затезном каматом по домицилној стопи земље валуте од дана падања у доцњу па до исплате, на руке законске заступнице мал. детета М.Ф.. Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове поступка и одбио тужбени захтев тужилке преко досуђеног месечног износа од 200 евра па до траженог месечног износа од 300 евра.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Гж2 25/16 од 18.01.2016. године, усвојио је жалбу туженог и преиначио пресуду Основног суда у Бечеју П2 114/15 од 18.11.2015. године, тако што је одбио тужбени захтев тужилке којим је

тражила да се измени пресуда Општинског суда у Новом Бечеју П 336/06 од 31.05.2006. године и обавезе тужени да на име свог доприноса за издржавање мал. ћерке А.М. плаћа месечно уместо 100 евра износ од 200 евра почев од 01.05.2014. године па убудуће, док за то буду постојали законски услови, до 10-тог у месецу за текући месец, а у случају доцње, са законском затезном каматом по домицилној стопи земље валуте од дана падања у доцњу до исплате, на руке законске заступнице мал. тужиље М.Ф..

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилја је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужени је благовремено поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), па је утврдио да ревизија тужиље је основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Општинског суда у Новом Бечеју П 336/06 од 31.05.2006. године, разведен је брак М.Ф., законске заступнице мал. тужиље и туженог Ј.М., њихово заједничко дете мал. тужилја А.М., рођена .... године, поверена је на чување и васпитање мајци и тужени обавезан да на име дечијег издржавања плаћа месечно 100 евра почев од 01.07.2006. године па убудуће, док постоје законски услови за то, до 10-тог у месецу за текући месец, а у случају доцње са законском затезном каматом по домицилној стопи земље валуте од дана падања у доцњу до исплате, на руке законске заступнице мал. детета. У време доношења наведене пресуде, тужени је живео у Н., а мајка мал. тужилје је очекивала да од септембра 2006. године почне да ради у Основној школи у Н.Б.. Мал. тужилја је тада била у Н. код оца. Она болује од ... синдрома, а трошкове њеног лечења је тада сносио тужени. После развода брака, мал. тужилја се са мајком преселила у Н.Б.. У то време она је имала две године, док сада има 11 година и ученица је петог разреда основне школе. Због болести, мал. тужилја константно осећа глад и стално мора да буде контролисана од стране другог лица, што је најчешће мајка. Наведени синдром захтева сталне прегледе код неуролога, психолога, ендокринолога и нутриционисте, два до три пута годишње. Због примања хормона раста, мал.тужилја неколико дана годишње борави у болници и због прописаних лекова мајка једном месечно по рецепте одлази у Н.С. и тада има трошкове превоза од 1.500,00 динара, док лекове купује у З. и тада има трошкове пута око 1.000,00 динара. Пре пет година, мал. тужилја је имала операцију очију у Б., коју је њена мајка платила 700 до 800 евра и сносила је трошкове пута и контролних прегледа. Мал. тужилја носи наочаре, које је њена мајка платила 7.000,00 динара у јуну 2014. године. За лекове и контроле које се раде у Н.С. тужилји се рефундирају трошкови путовања и трошкови за лекове, док се законској заступници тужилје не рефундирају трошкови приликом одласка у Н.С. по рецепте и за одлазак у З. ради куповине лекова. Мал. тужилја има проблема са десним стопалом, због чега је мајка водила код специјалисте ортопедије у Б., 2014. године, за који преглед је

платила 5.000,00 динара. Мал. тужила има кандиду у великом броју, због чега мора да пази на исхрану, тако што не може да пије обично млеко, већ користи сојино које кошта 250,00 динара по литру, уместо сирћета користи лимун, једе посебно направљени хлеб и има специјални режим исхране, користи лек „Нистатин“ који кошта 750,00 динара по кутији и пробиотик који кошта 550,00 динара по кутији. Мал. тужила има проблема и са израдом домаћих задатака, због чега њена мајка ангажује учитељице које раде са децом специјалног одељења у Б. и које јој помажу у изради домаћих задатака дневно два сата, за шта плаћа 700,00 динара. Сваке године када тужила креће у школу, трошкови су јој повећани, тако да има издатке за патике од око 5.000,00 динара, за гардеробу ове године 15.000,00 динара, за џепарац за екскурзију 200,00 динара, за школски прибор, књиге и ван наставне активности. За храну мал. тужили је потребно око 20.000,00 динара месечно. Мал. тужила је корисник туђе неге и помоћи од 20.01.2015. године до 08.02.2017. године, у месечном износу од 9.697,00 динара. Мајка мал. тужиле ради као просветни радник и месечно зарађује 44.000,00 динара и са мал. тужиљом живи у кући својих родитеља и плаћа половину трошкова за домаћинство који су у јуну 2014. године укупно износили 11.213,15 динара, а у јануару 2014. године када је грејна сезона 28.927,00 динара. Тужени је немачки држављанин, рођен .... године и 2005. године у Заводу за социјалну заштиту у Д., тужиоцу је утврђен инвалидитет од 30%. Пет година, то јест до октобра 2013. године, периодично, неколико месеци је радио у Ш. као ронилац, где је зарађивао различито по месецима, на пример 13.382 фунти за период мај – јул 2012. године, 4.290 фунти за јули месец 2011. године, за новембар 2012. године 7.957 фунти. Тужени је по занимању електротехничар, тренутно је незапослен и живи у Н.Б.. Туженог финансијски помаже сестра која живи и ради у Н.. Он је власник половине дела куће у Н.Б., половине дела пољопривредног земљишта укупне површине 2 кј и половине дела куће која се налази у Б.. Тужени је пољопривредно земљиште издао у закуп без накнаде. Укупни месечни трошкови туженог у летњем периоду износе око 100 евра. Тужени редовно плаћа 100 евра месечно на име издржавања мал. тужиле. Он је пријављен као незапослено лице код Националне службе за запошљавање од 06.07.2015. године. Тужени је од лета 2015. године почео да виђа мал. тужилу.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиле, зато што је оценио да нема услова за повећање обавезе туженог, с обзиром на то да тужени је незапослен, инвалид 30%, па да су материјалне могућности туженог такве, да би повећање његове раније утврђене обавезе да доприноси дечијем издржавању у наведеним околностима значило угрожавање и његове егзистенције, док мал. тужила живи у домаћинству са мајком и поред 100 евра на који износ је обавезан тужени да плати на име њеног издржавања остварује и право на туђу негу и помоћ у износу од 9.697,00 динара и мајка тужиле остварује зараду од 44.000,00 динара, а месечне потребе мал. тужиле су око 23.000,00 динара.

Међутим, по оцени овога суда, овакав закључак другостепеног суда се не може прихватити као правилан, због чега су основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, на који законски разлог овај суд пази и по службеној дужности, на основу одредбе члана 408. ЗПП.

Наиме, одредбом члана 160. Породичног закона („Сл. гласник РС“, број 18/05, 72/11 и 6/15), је прописано, да, издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.), да, потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), и да, могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Одредбом члана 164. овог закона, да, висина издржавања може се смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Према томе, имајући у виду најбољи интерес тужиље као малолетног детета, то јест, њене потребе као повериоца издржавања, с обзиром на њен календарски узраст, здравље и друге утврђене околности од значаја за одређивање издржавања и могућности туженог као дужника издржавања: да је млад човек, по занимању електротехничар, власник непокретности и да нема других обавеза издржавања осим издржавања, мал. детета, као и друге утврђене околности од значаја за одређивање издржавања на страни туженог а нарочито да има и немачко држављанство, то се висина издржавања може повећати са 100 евра на 200 евра месечно, док постоје законски услови, и то повећање неће угрозити услове живота и егзистенцију туженог.

Дакле, правилан је закључак првостепеног суда да има основа да се висина издржавања за мал. тужиљу повећа на износ од 200 евра месечно.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 416. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Миломир Николић,с.р.**